Temps Pasqual - Sisè diumenge

Per JosemiE el dl., 16/05/2022 - 00:00

Ac 15,1-2.22-29
Ap 21,10-14.22-23
Jn 14,23-29

Avancem per la recta final de la Pasqua. Diumenge vinent celebrarem l'Ascensió i l'altre, Pentecosta. Jesús es va acomiadant. Parla amb gran proximitat i coneixent bé com ens podem sentir. Vol que ens quedi ben clar –vol que ho descobrim!- que la seva marxa no és un abandó, un buit ni una absència.

La Bona Notícia d'avui ens remarca quatre qüestions fonamentals per a la nostra vida.

1.- Estimar, l'exercici d'una immensa llibertat.

Jesús en recorda que el nucli més autèntic de la vida cristiana és estimar. Però, certament, ningú no pot exigir algú estimar. Es dóna o no es dóna. S'ofereix o s'espera. Però mai ningú pot exigir-ho. Jesús ho sap prou. I ens deixa respectuosament amb la nostra llibertat. Jesús ha fet una crida. Una invitació. La seva vida sencera ha estat un anunci, una crida. A nosaltres ens correspon escoltar-la, acollir-la, seguir-la, fer-la pròpia. O no. I anar per altres camins. Depèn de cadascú.

Qui m'estima... Qui vulgui estimar-me... Estimar suposa tantes coses!!! Té tantes implicacions! Jesús concreta en dues, les conseqüències d'estimar-lo: 1) Fer-li cas. Acollir la seva paraula, que porta a viure com Ell. Aprendre a ser com Ell. 2) Ser estimats pel Pare i per Jesús mateix. Ser habitats per aquesta presència amorosa. Viure plens de la llum i la calidesa de Déu.

I és que, d'acord, ens podrem interessar per Jesús, ens podrem omplir d'erudició sobre ell i la seva vida. Podrem estudiar-lo, interpretar-lo... mentre no arribem a estimar-lo, se'ns escapa el més important. Potser la única cosa important a la vida. Estimar.

Entrar en l'atmosfera d'amor del Pare, i així, poder estimar autènticament els qui ens envolten. Tots i totes. Estimar ben concreta i realment.

2.- No estem sols. El seu Esperit és amb nosaltres.

Se'ns ha complicat tant, la tasca de viure!! Hi ha tantes veus, tantes tendències, tantes consignes, tants compromisos... tantes pors, tants implícits..! Però no estem sols ni "deixats de la mà de Déu". Potser hi ha moments que estem confosos, ofuscats, sorpresos. L'Esperit ens recordarà Jesús. La seva manera de valorar, de relacionar-se, de donar-se, d'entendre's un mateix. L'Esperit ens parla de Jesús. D'aquell en qui hem descobert la joia i el sentit de viure. Aquell que s'ha entregat del tot. Ens resitua novament. Ens posa al nostre lloc. No deixa que ens perdem en el marasme. Ens recorda, ens conforta i ens fa entendre...i ens empeny, quan a cops sembla que costa tant d'entendre.

3.- L'anhel de pau.

Hem rebut la seva pau. Per viure en pau i comunicar pau. En bona mesura hem rebut també l'encàrrec de pacificar. Posar pau allà on calgui. Tenim, ben presents, notícies i imatges esgarrifoses d'una guerra que hem posat en marxa... com qui se la treu de la mànega. Com si tants de morts, de patiment, destrucció, desplaçats i refugiats, tanta bogeria... fos quelcom anecdòtic i sense importància. ¿Que potser no tenim una gran nostàlgia d'un viure seré, confiat, amarat pel goig i la pau? Hem rebut la seva pau per transmetre-la. Necessitem, primer, estar, nosaltres mateixos, pacificats. Hem rebut l'encàrrec de pacificadors. Posar pau allà on som i en tot el que toquem. Per Jesús, convidats a viure amb pau. Amb la pau de Jesús. La de la justícia i la solidaritat. La del servei i la humilitat. La de l'escolta i la convivència.

4.- No us acovardiu. Endavant!

Compto amb vosaltres. Us necessito. El món necessita testimonis del Ressuscitat. El món necessita gent que estimi. Sense por i sense gaire límits. El món necessita gent de pau. La tasca no és fàcil. Prou ho sabeu. No us acovardiu!! Per això porteu l'Esperit. Per això esteu habitats pel mateix Pare. Cada dia. I en el cada dia.

Quatre qüestions fonamentals per a la nostra vida de cada dia. Quatre qüestions que hem d'aprendre i alimentar. Hem d'acollir i enfortir. Amb molt d'agraïment i realisme. De fet... ens hi va la vida!

ETIQUETES
ESTIMAR ESPERIT PAU TESTIMONIATGE